

21

LADAN/HANNE/CEM/SYLVIE/GENOVEVA/KIMBERLEY/OKTAY/BART/VALERIE/
ANNELIES/HILDE/LUMA/KOEN/ROEL/ANS/TANIA/ELS/FATEHA/BERIVAN/RUTH/GERT

INSPIRERENDE VERHALEN

VAN GRADUAATSSTUDENTEN
VOOR HET ONDERWIJS
VAN DE 21STE EEUW

De mooiste
verhalen
Worden geschreven
Zonder inkt of papier
Maar gewoon
door ze te leven

VOORWOORD

In 2017-2018 vroegen we aan 21 studenten om te vertellen over hun leven en studietijd in de graduaatsopleidingen van CVO Sociale School Heverlee. 'Zeg ons wie je bent, vanwaar je komt en waarom je voor onze graduaatsopleidingen koos.' We vroegen hun ook wat hun opleiding had bijgebracht, zowel op beroepsmatig als persoonlijk vlak. 'Wat is de impact van je studie geweest? En wat heeft je geholpen om die studie vol te houden? Wie of wat heeft ervoor gezorgd dat studeren een succes werd?'

We wilden dat ze hun verhaal vertelden zoals zij het zagen en ervoeren, zo authentiek mogelijk. Zodat hun levensecht verhaal ook anderen zou kunnen inspireren. Voor de meesten was het immers geen evidentie om de stap naar hoger onderwijs te zetten. Een aantal werkten of hadden reeds een deel van hun loopbaan achter zich. Met of zonder partner, met of zonder kinderen. Voor sommigen was een hogere studie iets van lang geleden of iets waartoe ze nooit de kans hadden gekregen. Anderen waren recent elders in het hoger onderwijs afgehaakt.

Sociale School Heverlee bouwde doorheen de jaren een heel eigen werking uit voor de beroepsgerichte graduaatsopleidingen van 90 of 120 studiepunten. We vertrekken van de visie dat je studenten aanspreekt op hun krachten en dat leren steeds betekenisvol moet zijn. De opleidingen zijn flexibel in eenheden georganiseerd, praktijkgericht met veel stages en gegeven door docenten met expertise uit het werkveld. Studenten komen in kleine klasgroepen terecht. Er wordt uitdrukkelijk ingezet op persoonsgerichte begeleiding en zorg. Tegelijk hanteren we een geïntegreerd diversiteitsbeleid met ondersteunende maatregelen voor alle studenten.

We kregen 21 sterke verhalen. Hoezeer ze ook verschillen, ze getuigen van eenzelfde doorzettingsvermogen en terechte fierheid op de geleverde prestaties.

Om in onze verhalenbundel binnen het bestek van 50 pagina's te blijven, moesten we het enthousiasme van de studenten 'letterlijk' inkorten. Aan hun authentieke stem werd echter niet geraakt. Daaruit blijkt ook de waardering voor het onthaal en de ondersteuning in het CVO.

De graduaatsopleidingen staan voor een nieuwe toekomst. In september 2019 kantelt CVO Sociale School Heverlee in in hogeschool UC Leuven Limburg. We geloven dat deze fusie nieuwe kansen biedt voor de ontwikkeling en maatschappelijke uitstraling van onze opleidingen.

De verhalen inspireren ons alvast om ook in de nieuwe structuren te blijven gaan voor een nabije, persoonlijke, geïntegreerde werking en voor een onderwijsaanpak die mensen toekomst geeft in de 21ste eeuw.

Bernadette Houdart
Directeur CVO Sociale School Heverlee

"If you're brave enough
to say goodbye,
life will reward you
with a new hello"

(Paulo Coelho)

“

**Ik heb tijdens mijn studie
veel geleerd én mezelf
goed leren kennen.
Ik werd er altijd gezien
voor wie ik was, ongeacht
mijn afkomst”**

**LADAN | 30 JAAR | HEEFT 3 KINDEREN (7, 5 EN 2) |
AFGESTUDEERD ALS SOCIAAL-CULTUREEL WERKER |
STUDEERT VERDER IN DE VERKORTE BACHELOR SOCIAAL WERK**

“Toen ik 11 was ben ik vanuit Somalië naar België gekomen. Ik heb een jaar onthaalklas voor anderstalige nieuwkomers (OKAN) gedaan en daarna werden mijn zus en ik naar het BSO gestuurd. Onze broers, die ouder zijn, gingen naar het ASO. Zij hadden al gestudeerd in Somalië en wisten hoe dat in elkaar zat, ik moest dat nog helemaal ontdekken. Mijn ouders kenden het verschil niet tussen ASO en BSO en konden mij daar niet in begeleiden. Ik verzeilde in de richting kapster. Dat was helemaal niet wat ik wilde, maar ik hield vol en heb zelfs een jaar als kapster gewerkt. Maar het bleef wringen. Na een hele omweg – ik was intussen getrouwd en zwanger van mijn eerste kind – ben ik uiteindelijk in Sociale School Heverlee terechtgekomen om sociaal-cultureel werk te studeren. Mijn man steunde me enorm en dat had ik ook nodig. Hij werkte in die tijd dubbele shiften bij de luchthavenpolitie in Zaventem zodat we dit konden bolwerken, ook financieel.”

Rustig groeien

“Na het graduaat startte ik met de bachelor sociaal werk aan UCLL. Moest ik vanuit het BSO rechtstreeks aan deze bachelor begonnen zijn, zou ik opgegeven hebben. Die stap was te groot, te hoog gegrepen. Maar het graduaat was een goede basis en zorgde ervoor dat ik me meer op mijn gemak voelde. Ik heb er een prachtige tijd beleefd. Ik vind dat er veel van de studenten gevraagd wordt, maar gelukkig kun je de lessen spreiden zodat je ze op je eigen tempo kunt afwerken. Ik heb er veel geleerd én mezelf goed leren kennen. Ik had het gevoel dat ze me namen voor wie ik was, ongeacht mijn afkomst. Dat deed deugd, want de buitenwereld bestempelt me vaak als een arme allochtoon die geen Nederlands kan. Dat stoort me. We zijn niet één pot nat, we zijn allemaal andere mensen met eigen ambities. Ik wil gezien worden als individu, als mens.”

Iedereen is uniek

“Uiteindelijk hebben al mijn broers en zussen verder gestudeerd: verpleegkundige, boekhouder, opvoeder, vormingswerker... Mijn ouders zijn ook allebei geschoold. Papa was politiecommissaris en had een belangrijke functie in Somalië, mama had voor onderwijzeres gestudeerd maar heeft zich verdiept in de psychische kwetsbaarheid van mensen. Ze was

directeur in een psychiatrisch centrum dat ze zelf heeft opgebouwd. Ik ben trots op ons allemaal. Toch twijfel ik soms nog over mijn studie. Leren, studeren en kinderen... ik heb soms veel stress. Maar diep vanbinnen weet ik wel dat ik dit moet doen, gewoon voor mezelf. Ik wil iets veranderen, iets bijdragen, en met een diploma op zak is de kans groter dat ik daar ook echt in slaag.”

“Ik heb soms veel stress. Maar diep vanbinnen weet ik wel dat ik dit moet doen.”

“

**Ik mag dan misschien het
watervalstelsel hebben
doorlopen, nu ben ik een
zalm die tegen de stroom
zwemt, recht op zijn
doel af”**

HANNE | 22 JAAR | STUDEERT ORTHOPEDAGOGIE

“Sommige studenten in het graduaat hebben er al een hele studie- en werkcarrière opzitten. Ik kan alleen over het eerste meespreken. In het begin van het secundair onderwijs verliep het allemaal vlot. Maar toen ik in het derde jaar voor de richting wetenschappen koos, ging het bergaf. Ik zocht een hele tijd naar wat me wel goed lag en probeerde humane wetenschappen uit. Helaas bleek ook dat tegen het einde van het vierde jaar niet de juiste keuze. Gelukkig boden ze in mijn school ook sociaal technische wetenschappen aan. Ik maakte dus de overstap naar TSO.”

Blijven zoeken

“Na dit hobbelige parcours in het secundair onderwijs, volgde de overgang naar het hoger onderwijs. Ik wilde graag verder in de sociale sector. Vol goede moed en met gezonde goesting startte ik met de bachelor sociale readaptatiewetenschappen. Anderhalf jaar worstelde ik met de theorie en de concentratie was dikwijls zoek door moeilijke omstandigheden thuis. Ook deze keer liep het niet goed af. Het startschot voor - alweer - een hele zoektocht. Ik schuimde het internet af, ging langs bij een studieadviescentrum, praatte met een vriendin die de overstap al maakte. Het verdict? Graduaat orthopedagogie. Een modulair systeem met lessen die elkaar snel opvolgen en meteen daarna telkens een examen, het klonk als iets wat geschikt was voor mij. De docenten staan letterlijk in het werkveld en ondersteunen de theorie meteen met hun praktijkervaring.”

“De studie geeft mij voldoening en ik kan eindelijk de vruchten plukken van mijn inzet.”

Geen verloren moeite

“Voordat ik deze nieuwe uitdaging aanging, sprak ik af met de opleidingscoördinator om samen een persoonlijk studietraject uit te stippelen. Door de vrijstellingen die ik behaalde in sociale readaptatiewetenschappen, kon ik mijn traject in 2,5 jaar afwerken. Een hele opluchting voor mij, die anderhalf jaar waren dan toch geen verloren moeite geweest! Ik heb nog steeds geen spijt van deze keuze. De studie geeft mij voldoening en ik kan eindelijk de vruchten plukken van mijn inzet. Ik mag dan misschien het watervalstelsel hebben doorlopen, nu ben ik een zalm die tegen de stroom zwemt, recht op zijn doel af.”

“

Ik heb gemerkt dat ik heel veel leer door dingen uit te proberen, door fouten te maken en feedback te krijgen”

**CEM | 24 JAAR | STUDEERT SOCIAAL-CULTUREEL WERK |
WERKT BIJ CULTUREGHEM VZW**

“In het laatste jaar van het secundair onderwijs wist ik heel goed wat ik wilde doen: verder studeren aan de hogeschool en een bachelor sociaal werk behalen. Nadat ik was afgestudeerd, ben ik mij dan ook meteen gaan inschrijven. Ik kon niet wachten om te beginnen. Alleen verliep het eerste jaar iets minder vlot dan verwacht. Ik vond de lessen en de sfeer op school leuk en de inhoud van de vakken interesseerde mij. Maar toen kwamen de examens... In het middelbaar heb ik niet veel moeten studeren. Ik haalde goede resultaten zonder er al te veel voor te doen. Maar nu moest ik plots in korte tijd veel leerstof verwerken en dat bleek alles behalve evident. Na het eerste semester had ik nog hoop: ik zou het wel goedmaken bij de herexamens. Maar er waren nog meer uitdagingen. Zo waren er verschillende veranderingen in het Brusselse jeugdwerk die mij deden twifelen over mijn studiekeuze. Wilde ik me wel inzetten voor projecten in het jeugdwerk waar ik niet achter kon staan? Wilde ik wel werken binnen een beleid waar ik mij niet in kon vinden? Ik wist het niet meer. Uiteindelijk heb ik dat tweede semester niet gebruikt om hard te studeren maar wel om op zoek te gaan naar een andere opleiding. Resultaat: alweer tegenvallende resultaten.”

Wat nu?

“Het jaar erop ben ik begonnen aan de bachelor event- en projectmanagement’. Zo zou ik nog steeds aan jeugdwerk kunnen doen, maar had ik ook een alternatief achter de hand. Helaas was ook deze studie geen lang leven beschoren. Na een half jaar voelde ik hoe erg ik het sociaal werk miste: dit was echt niets voor mij. Ik wilde graag op mijn stappen terugkeren, maar wat als de bachelor opnieuw misliep? Ik heb verschillende opties overwogen en ben uiteindelijk terechtgekomen bij het graduaat sociaal-cultureel werk van Sociale School Heverlee. Sociaal-cultureel werk studeren met een meer praktijkgericht traject: dát was wat ik zocht! Ik heb me meteen ingeschreven voor de vakken waarvoor ik mij nog kon inschrijven.”

Goede keuze

“Ondertussen zit ik in mijn laatste jaar en ben ik nog steeds blij met de keuze die ik heb gemaakt. Deze opleiding heeft mij een andere blik op diversiteit bijgebracht, ik begrijp beter hoe het sociaal werk is ontstaan en hoe je een rol kunt opnemen in conflictsituaties. Maar het belangrijkste is dat ik ondertussen heel actief

kan blijven op het werkveld. Ik heb gemerkt dat ik heel veel leer door dingen uit te proberen, door fouten te maken en feedback te krijgen. Ik heb geen spijt van het traject dat ik heb afgelegd vooraleer ik bij het graduaat terecht kwam. Daardoor weet ik echt zeker dat ik voor jeugdwerk moet gaan, dat ik me daar helemaal voor moet smijten.”

Mensen kansen geven

“Later wil ik mij inzetten voor mensen die in kansarmoede zitten. Ik werk momenteel als inclusiemedewerker bij Cultureghem vzw. Mijn taak is om onze activiteiten toegankelijk te maken voor mensen met een beperking. Dit is voor mij een vorm van kansarmen een plek geven in de maatschappij. Mensen met een beperking zijn kansarm in die zin dat hen kansen worden afgepakt of zelfs niet eens worden aangereikt omdat men ze wil beschermen. Maar het is niet omdat je een handicap hebt dat anderen in jouw plaats moeten beslissen: je kunt perfect je eigen leven in handen nemen en je eigen keuzes maken. Daaraan kunnen meehelpen, schenkt me veel voldoening.”

“

In september 2013 stonden alle boekentassen klaar, die van de kinderen én de mijne. Ik koos voor de richting waar ik als klein meisje al van droomde”

**SYLVIE | 47 JAAR | HEEFT 3 KINDEREN (26, 24 EN 15) |
STUDEERT ERVARINGSWERKER IN DE GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG |
WERKT BIJ VZW WALDEN SONAR**

“Geboren en opgegroeid in een traumatische omgeving heb ik vroeger de mogelijkheid noch de mentale kracht gehad om me te verdiepen in studies. Ik verliet de school op mijn zestiende en ging werken om zo snel mogelijk van huis weg te kunnen. Mijn studeerdroom bleef een droom. Ik realiseerde ondertussen wel heel wat in mijn leven: ik reisde de wereld rond, gaf balletlessen en stak choreografieën in elkaar, leerde drie talen, kreeg drie prachtige kinderen en toch... Wanneer je opstijgt moet je ook kunnen landen en dat had ik nooit geleerd. Ik ben gecrasht, fel gecrasht! Ik belandde enkele jaren in de psychiatrische hulpverlening, waar ik uiteindelijk weer stabiliseerde en mezelf opnieuw de kans durfde te gunnen om plannen te maken, ondanks alle moeilijkheden die er waren. Ondertussen was ik een alleenstaande mama met een preciaire financiële toestand. Ik werd voortdurend geconfronteerd met het feit dat ik geen diploma had.”

Gouden kans

“Tijdens mijn herstelgesprekken hebben enkele hulpverleners me aangemoedigd om alsnog mijn ambities waar te maken. En zo ben ik bij Sociale School Heverlee beland. In september 2013 stonden alle boekentassen klaar, die van de kinderen én de mijne. Ik koos een richting waar ik als klein meisje vaak van droomde: psychologie en psychiatrie. Als kind had ik dat soort inzichten zo erg gemist. Ervaringswerker in de GGZ was mijn gouden kans. Ik ben er meteen volledig voor gegaan en ben mij in de materie beginnen te verdiepen doorheen alle lessen en modules, maar ook door boeken te lezen, conferenties te volgen op internet... Alles wat ik kon vinden om te studeren, nam ik op als een echte spons. Eindelijk deed ik iets puur en alleen voor mezelf, met als gevolg dat het me ook zeer goed lukte! Stapsgewijs, van eenheid tot eenheid, ben ik gegroeid. Er ontstond een passie: een onstilbare drang om mij te ontwikkelen als persoon. Alles wat ik te weten kwam vond ik fantastisch: over communicatie, samenwerking, psychopathologie... Het was zoals een andere taal leren! Ik voelde me steeds 100% gesteund door mijn kinderen. Het heeft dan ook een positief effect op hen gehad. We vertrokken 's

morgens samen naar school, kwamen samen thuis en maakten ons huiswerk. Door te studeren is mijn kwetsbaarheid mijn kracht geworden. De energie van de kwaadheid gebruikte ik om te studeren: ‘Ik zal het halen!’”

Ik kan nog meer!

“Via mijn eerste stage ben ik bij vzw Walden Sonar terechtgekomen, een revalidatiecentrum voor mensen met een psychische kwetsbaarheid. Ik heb geobserveerd, geleerd en me laten onderdompelen in de wereld van de hulpverlening. Achteraf kon ik er als professionele ervaringswerker aan de slag en dat doe ik nog steeds met evenveel passie. Door de juiste steun, opleiding en het juiste netwerk ben ik aan een professionele re-integratie begonnen. De combinatie school/werk is geweldig! Het voedt me allebei en voor mij zou het eeuwig mogen blijven duren. Ik heb zelfs het gevoel dat ik nog meer kan! Ik had het nooit voor mogelijk gehouden, maar mijn resultaten zeggen me iets anders, dus misschien kan ik me toch nog aan een studie psychologie wagen? Ik zal in ieder geval nooit meer stoppen met dromen. Sterker nog, ik zal er alles aan doen om ze stuk voor stuk waar te maken.”

“Een aantal opdrachten op school gingen tot in het diepste van mijn persoonlijkheid. Ik was dan ook blij dat ik er positieve feedback op kreeg”

**GENOVEVA | 46 JAAR | AFGESTUDEERD ALS SOCIAAL-CULTUREEL WERKER |
STUDEERT VERDER IN DE VERKORTE BACHELOR SOCIAAL WERK**

“Misschien kan ik het mij niet herinneren, maar ik ben er bijna zeker van dat ik nog nooit zo hard heb gewerkt als de voorbije jaren. Ik werd er als eerstejaarsstudent al meteen ingegooid tijdens mijn stageplaats bij Linx+, een sociaal-culturele organisatie. Ik mocht er mee vergaderen en ze vroegen naar mijn mening over het beleidsplan. Een hele boterham voor zo'n eerste contact met de sector maar ik besepte ook dat het bijzonder was: niet veel medestudenten maakten dit mee. Ik vond het moeilijk om ideeën aan te brengen voor de organisatie en kreeg dan ook als werkpunt mee om een radar op de wereld te ontwikkelen en meer in de verbinding te staan met de actualiteit. De taken voor school deden er nog een schepje bovenop: een krantje maken over deze ervaring vond ik een huzarenstukje, vooral op vlak van lay-out. En ook een SWOT-analyse leren maken was een uitdaging, al zie ik er nu zeker de voordelen van in, zowel voor mezelf als voor een organisatie. Mijn uiteindelijke evaluatie was positief: 'werkervaring met de doelgroep, past zich aan aan de context en groep, houdt rekening met de gevoeligheden en structuur, voelt aan wat belangrijk is bij mensen, betrouwbaar, loyaal en zin voor initiatief.' Ik was er heel tevreden mee dat er oog was voor mijn sterke punten.”

Soms even vloeken

“Het tweede jaar verliep volgens hetzelfde scenario. Ik keerde terug naar mijn eerste stageplaats, wat wel wat druk met zich meebracht. De verwachtingen lagen hoog bij hen en ook zelf wil je natuurlijk nog verder evolueren. En ook nu weer waren er veel taken voor school die me weleens deden vloeken. Soms zag ik er echt het nut niet van in. Intussen kijk ik daar anders tegenaan: door de tools die je aangereikt worden, leer je om dingen beter te ontleden en door te reflecteren kweek je meer diepgang en professionaliteit. Een aantal werkpunten gingen tot in het diepste van mijn persoonlijkheid. Ik was dan ook blij dat ik er positieve feedback op kreeg.”

Computer versus mensen

“Op zich keek ik uit naar mijn laatste stage maar het liep veel moeizamer dan ik verwacht had. Ik moest een project uitwerken maar in het begin moest ik altijd maar herschrijven. Het was belastend, met veel extra thuiswerk tot gevolg. Het was een leuk team maar het viel me zwaar om uren achter een computer te zitten. Ik ben iemand die nood heeft aan direct contact met de doelgroep, resultaat en succesverhalen. Bij Linx+

had ik bijvoorbeeld Trefdagen georganiseerd, een fietstocht voorbereid en samengewerkt met gidsen. Ik vond het fijn om regelmatig de verantwoordelijkheid te krijgen over een groep en mensen een fijne dag te bezorgen. Het contrast was dus best groot.”

Heimwee naar de sfeer

“Voor mij waren de stages en de bijhorende schoolopdrachten het zwaarste in de opleiding. Maar ik ben wel heel tevreden over de school. Het is een wonder dat ik opnieuw graag naar de les ga op mijn leeftijd! Tot mijn verbazing blijven vooral de theoretische vakken mij goed bij. Ik vind ze essentieel om in het werkveld te staan: sociologie, omgaan met diversiteit, sociaaleconomische vraagstukken en overzicht en historiek van het sociaal-cultureel werk, allemaal vormen ze een kader waaraan je de praktijk kunt verbinden. De docenten, de interactie met medestudenten, de diversiteit tussen jongere en iets oudere studenten: die sfeer ga ik missen! Het is mijn droom om uiteindelijk te werken binnen de ruimte cultuursector: lokaal cultuurbeleid, musea, erfgoed, kunst, muziek... Daarom wil ik nu ook heel graag nog de bachelor sociaal werk behalen.”

“

De warme sfeer die hier hangt, valt amper te beschrijven. Er is écht aandacht voor jou en je problemen”

KIMBERLEY | 24 JAAR | AFGESTUDEERD ALS OPVOEDER/BEGELEIDER | WERKT ALS ZORGLEERKRACHT IN HET BUITENGEWOON SECUNDAIR ONDERWIJS

“Tegen het einde van het zesde middelbaar begon ik ziek te worden. Ik kreeg pijn in verschillende spieren en gewrichten, zat steeds meer thuis. De dokters konden maar niet vinden wat ik had en dus begon ik toch maar aan de opleiding verpleegkunde. Ondanks de pijn en de opkomende vermoeidheid beet ik door. Tot ik tegen het einde van mijn stage op was. Artsen waren het er over eens dat deze studierichting te zwaar voor me was. Het sloeg in als een bom.”

Hoogtes en laagtes

“Ik ben beginnen nadenken: wat maakte dat ik net verpleegkunde wilde studeren? Vooral het sociale aspect van de job sprak me aan. Ik bezocht verschillende richtingen en voelde me heel snel thuis bij de bachelor orthopedagogie. Ik wist wat ik zou gaan doen! Uiteraard loste dat mijn ziekte niet op. Ik

kon niet goed omgaan met de pijn en hoewel ik soms actief was, kon ik op andere dagen amper mijn bed uit. In het begin was dat geen probleem voor school maar het begrip minderde naarmate de opleiding vorderde. Na twee jaar hebben ze voorzichtig gezegd dat er voor mij geen plek meer was. Ik moest weer op zoek naar een nieuwe school. Maar van richting veranderen? Dat nooit! Mijn zoveelste zoektocht bracht me tot in Sociale School Heverlee. Ik kreeg hier de kans mijn studies op mijn tempo af te maken.”

Huiselijke sfeer

“In het begin voelde ik me een mislukkeling. Het voelde alsof ik mijn ouders teleurstelde. Maar ze vonden het net knap dat ik deze richting ondanks alle tegenslagen toch wilde afmaken. De docenten hebben ervoor gezorgd dat ik opnieuw graag naar school ging. De huiselijke, warme sfeer die op Sociale School Heverlee hangt, valt amper te beschrijven. Er is écht aandacht voor jou en je problemen. Maar ook de praktijk die in de theorie verweven zit, vind ik echt een pluspunt.”

Je grenzen leren kennen

“De theorie was niet zo zwaar, maar door mijn ziekte kan ik moeilijk onthouden en heb ik geen

lange aandachtspanne. Ik mocht vakken spreiden, waardoor de druk wat afnam. Doorheen de stages heb ik mijn lichaam beter leren kennen. Ik heb hierin mezelf kunnen uitdagen, maar ook moeten leren toegeven dat te veel gewoon te veel was. De twee meerdaagse in de opleiding waren misschien wel de grootste uitdagingen: drie dagen intensief sporten, onnatuurlijke bewegingen doen, intensieve gesprekken voeren... maar ik heb doorgezet, afgezien en op mijn tanden gebeten.”

Eeuwig dankbaar

“Eindelijk is het zover... ik ben afgestudeerd. Het modulaire systeem in het graduaat is een verrijking geweest. Je mag en kan het op je eigen tempo doen. Je leert zoveel mensen kennen: jongeren die net uit het secundair onderwijs komen en mensen met veel levenservaring. Doordat je een hele dag hetzelfde vak hebt, word je er echt in ondergedompeld. De weg die ik afgelegd heb, heb ik nooit voor ogen gehad. Desondanks ben ik zeer blij dat ik hier ben terechtgekomen. Er werd nooit meer verwacht dan ik aankon. Hiervoor ben ik de school eeuwig dankbaar.”

“

Ook de theoretische eenheden hebben mijn blikveld verruimd: ik begreep er de samenleving beter door”

**OKTAY | 37 JAAR |
HEEFT 2 KINDEREN (13 EN 7) |
AFGESTUDEERD ALS SOCIAAL-CULTUREEL WERKER**

“Als achttienjarige wilde ik graag naar het hoger onderwijs. Helaas kon ik die droom toen omwille van familiale redenen niet realiseren. In mijn vorige job klom ik wel op tot leidinggevende. Voor deze functie waren vooral empathie en respect juiste communicatievormen. Sociaal zijn, in team kunnen werken en iedereen gelijkwaardig behandelen waren dan weer de sleutelkwaliteiten. Het was voor mij een interessante uitdaging om samen te werken met mensen met verschillende achtergronden, culturen en overtuigingen. Ik ben van nature heel empathisch en was enorm begaan met mensen en hun plaats in onze samenleving. Hoewel ik van mijn werk hield, begon mijn functie zwaar door te wegen op mijn privéleven. Het was moeilijk te combineren met een gezin met twee kinderen en ik voelde dat ik een keuze moest maken. Aangezien ik heel graag mensen help en sociaal ben, hebben mijn vrienden en collega's mij uiteindelijk gemotiveerd om een nieuwe weg in te slaan. Ik voelde mij het meest aangetrokken tot de sociale sector. Hiervoor moest ik bereid zijn om opnieuw te gaan studeren en die uitdaging ben ik met veel plezier aangegaan.”

Uit de comfortzone

“Mijn eerste eenheid ‘communicatieve vaardigheden’ was letterlijk een vuurdoop omdat wij al meteen onze achtergrond uit de doeken moesten doen. Dat voelde toen wat ongemakkelijk aan maar als ik er nu op terugkijk, was het de basis voor een grote persoonlijke groei. Na drie jaar heb ik veel over mijzelf en anderen geleerd. Ik ben leergierig en sociaal, ik kan mij verplaatsen in verschillende leefwerelden en wil graag mensen helpen. Mijn omgeving kent mij als een bruggenbouwer die veel over de samenleving wil weten. Dit zijn de kernkwaliteiten die mij naar de eindstreep hebben geholpen, ondanks de hindernissen die ik ben tegengekomen en het feit dat ik regelmatig uit mijn comfortzone moest treden. Ook de theoretische eenheden hebben mijn blikveld verruimd: ik begreep er de samenleving beter door.”

In dialoog

“Het was voor mij een openbaring toen ik de theorie van onze school kon linken met de praktijk. Mijn eerste stage deed ik bij het ACV-project ‘WAY TO WORK’ in Hasselt, waar maatschappelijk kwetsbare jongeren via een

aangepaste methodiek naar werk werden geleid. Deze stage heeft mij geleerd om de juiste dosis empathie te hebben en tegelijk te beseffen dat ik als professionele hulpverlener optreed en dat ik me emotioneel voor een stuk moet afbakenen. Tijdens mijn volgende stageperiodes wist ik mijn eigen lijn beter vast te houden en meer structuur te brengen in mijn werk. Bij het Abrahamhuis vzw in Genk heb ik een bijdrage geleverd aan de dialoog tussen verschillende geloofsgemeenschappen voor een beter ‘samen-leven’. Dankzij dat project hebben we de moskeegemeenschappen opnieuw kunnen mobiliseren en engageren. Ik wilde een stille kracht zijn om verbondenheid te creëren en de sociale cohesie te verbeteren. Na mijn studie wil ik echt een positieve blauwdruk achterlaten in onze samenleving. Mensen helpen is mijn kracht en dat vertaalt zich naar het sociaal-cultureel werk. Ik doe dit met passie en daarom denk ik dat ik in mijn toekomstige loopbaan zowel met groepen als op individueel niveau kan werken. Ik kan niet wachten!”

“

Pas twintig jaar na mijn schooltijd werd vastgesteld dat ik dyslexie heb. Daardoor liep ik vroeger dus zo vast in mijn studie”

**BART | 52 JAAR | HEEFT 2 KINDEREN (18 EN 20) |
STUDEERT ORTHOPEDAGOGIE, MET STEUN VAN DE VDAB**

“Ik ben een ajuin, niet omdat ik in Aalst woon maar omdat ik, net als een ajuin, verschillende lagen heb. Ik liep vroeger vast in het onderwijs. In die periode werd er niet zo vaak getest en gelabeld. Bijna twintig jaar later kwam er dan toch nog een diagnose: ik bleek dyslexie te hebben. Dat had er dus voor gezorgd dat ik in het secundair onderwijs al moest kiezen voor een beroep. Ik ging voor een opleiding hotelbedrijf en werd chef in alle mogelijke soorten keukens. Tot ik drie jaar geleden voelde dat centen en procenten belangrijker werden dan klanten en een team. Ik kreeg een burn-out en werd na zes maanden ontslagen, met een opzegvergoeding en een outplacementtraject.”

Een nieuwe richting

“Ik had nooit verwacht dat de impact van deze begeleiding zo groot zou zijn. We gingen niet als vanzelfsprekend op zoek naar een gelijkaardige job maar zochten samen uit wat mijn competenties waren. Mensen begeleiden, dat kwam vooral naar voren als een kracht. En om dat helemaal te kunnen uitleven in een job, had ik een ander diploma nodig. Uiteindelijk kwamen we uit bij het graduaat orthopedagogie aan Sociale School Heverlee.”

Toch nog hoger onderwijs

“Zo’n studie tot een goed einde brengen is niet evident als je dyslexie hebt. Gelukkig kan ik gebruik maken van software die me daarbij een handje helpt. Bovendien is de indeling van de opleiding ideaal voor mij: je hebt maar één vak in een volledige dag en dus doe je in korte tijd heel veel kennis op, onmiddellijk gevolgd door een examen. De verplichte aanwezigheid in de lessen is voor mij ook meer een voordeel dan een nadeel. Dankzij al die factoren kan ik voor het eerst in mijn leven hoger onderwijs volgen. Het is een unieke kans om te komen tot duurzaam werk dat écht bij me past. En zo blijft mijn ajuin groeien en komen er nog altijd nieuwe lagen bij... Wordt vervolgd!”

“Het is een unieke kans om te komen tot duurzaam werk dat écht bij me past.”

“

Ik ben enorm gegroeid maar heb ook nog veel te leren. Ik verdring mijn zwakkere punten niet meer en zie ze nu als leerkansen”

VALERIE | 27 JAAR | AFGESTUDEERD ALS SOCIAAL-CULTUREEL WERKER | WERKT DEELTIJDS OP DE CULTUURDIENST VAN DE GEMEENTE BEKKEVOORT EN DEELTIJDS IN EEN KLEDINGWINKEL

“Ik ben al sinds mijn tienerjaren gefascineerd door kunst in al zijn vormen. Na mijn middelbare studies wilde ik graag in die sector aan de slag. Ik koos voor leerkracht plastische opvoeding. Maar al snel werd duidelijk dat een gebrek aan voorkennis, die nochtans niet vereist was voor deze opleiding, een struikelblok werd. Wat dan wel? Fotografie en vooral film spookten door mijn hoofd. Maar ik hoorde van anderen dat je daarvoor sterk in je schoenen moet staan. Onzeker als ik was, durfde ik de stap niet te zetten. Ik hoopte mijn creativiteit kwijt te kunnen in de opleiding leerkracht lager onderwijs. Ik hield dat een hele tijd vol, vooral omdat ik niet zomaar alles wilde opgeven. Maar ik deed het drie jaar lang tegen mijn zin. Na heel wat nadenken moest ik de knoop doorhakken. Wanneer je zoveel interesse hebt in allerlei uiteenlopende kunstvormen maar ze niet per se allemaal kunt en wilt uitvoeren... waarom ze dan niet ondersteunen? Dat leek mij ideaal. En dus werd ik sociaal-cultureel werker.”

Confrontatie met mezelf

“Aan het begin van de opleiding voelde ik me vrij zelfzeker. Ik had de beslissing durven maken om mijn job op te geven. Niet zo evident, want ik voelde me er echt thuis. Weer op de schoolbanken zitten was dan misschien volledig uit mijn comfortzone, ik dacht dat het wel zou meevallen. Mijn eerste eenheid werd een succes. Ik begreep nog lang niet alles maar ik leerde wel dat al mijn medecursisten mensen waren met een verhaal, die graag willen leren van elkaar en openstaan voor elkaars visie. Ook de examens vielen mee, dus de toon was gezet. Maar al snel keerde het. Tijdens meer persoonlijke en ervaringsgerichte eenheden botste ik op mijn zwaktes. Ik werd enorm geconfronteerd met mezelf en besepte dat ik het nog heel moeilijk zou krijgen. Maar de wil om hier iets aan te veranderen, was er meer dan ooit.”

Vier verschillende jaren

“Voor mijn eerste stage kwam ik terecht bij Koning Kevin vzw, een landelijke jeugdwerkorganisatie in het hartje van Kessel-lo. Ik kreeg te horen dat ik zeer veel zin voor verantwoordelijkheid heb, mezelf al arbeidsattitudes had aangeleerd en dat ik op een open en respectvolle manier kan omgaan met mensen. Dat gaf me moed. In het tweede jaar kreeg ik plots allerlei kennis aangereikt: vzw's en organisaties, de rol van een beleid, subsidies... Best zwaar, vond ik. En het stond ver van de oorspronkelijke redenen om met deze studie te beginnen.

Maar mijn stage bij de jeugddienst van Diest, waarbij ik het project Kunstbende moest ondersteunen, bleek alweer een enorme spurt in mijn persoonlijke groei. Ik was zo druk bezig om alles in goede banen te leiden dat ik er niet eens bij stilstond dat dit helemaal niet zo evident was voor mij. De theorie van het derde jaar was veel meer mijn ding en maakte dat ik me meer en meer in het sociale werkveld verdiepte. Maar het gebrek aan een stage maakte het wat eenzijdig en eentonig voor me. Dat werd helemaal goedge maakt in het laatste jaar, toen ik tijdens mijn stage op de Cultuurdienst van de stad Diest echt aanzien werd als een collega. Dankzij mijn ervaring met Kunstbende kon ik nog meer mijn stempel drukken op de organisatie van de Week van de Amateurkunsten.”

Een ander mens

“Ik ben nu 100 procent zeker dat dit is wat ik wil doen. Ik ben zeker dat ik doorheen deze vier jaar gegroeid ben. Ik wist niet wat ik wilde, onderschatte mijn eigen kunnen en was een beetje wereldvreemd. Terwijl ik nu bewuster in het leven sta, weet wat ik in mijn mars heb en veel meer bezig ben met wat er leeft in de wereld en de sociale sector. Uiteraard besef ik dat ik nog veel te leren heb en dat sommige dingen eigen zullen blijven aan mij. Maar ik verdring mijn zwakkere punten niet meer en zie ze nu als leeransen. Mede dankzij deze opleiding weet ik het: ‘the best is yet to come.’”

“**Het contact met mijn medestudenten was heel verrijkend. Mensen kiezen bewust om hier te leren, ook van elkaar”**

ANNELIES | 37 JAAR | COMBINEERDE EEN TIJDJE STUDEREN EN WERKEN | AFGESTUDEERD ALS HR-DESKUNDIGE | WERKT BIJ DE VAKBOND

“Als ik terugkijk op mijn schoolcarrière, was ik niet de beste of de slimste student. De perfectionist in mij was nooit helemaal tevreden. Ik vond het belangrijk om bij de top te horen, om telkens beter te worden en om goede punten te halen, maar ik had ook enorme faalangst: goed was niet genoeg. Ik leerde graag bij door dingen te doen en te ervaren, maar ik studeerde niet graag. Ik vond al die boeken niet leuk, laat staan dat ik wist hoe ik moest studeren! Mijn middelbare schoolcarrière startte in ASO menswetenschappen en eindigde in TSO handel. En toen moest ik weer kiezen: werken of studeren? Gaan werken met een diploma handel leverde niet de beste kans op een job en studeren in hoger onderwijs zou ik waarschijnlijk toch niet kunnen. Ik koos voor een 7de specialisatiejaar administratie en vrije beroepen. Mijn stage, secretariaatswerk op een advocatenkantoor, bleek een schot in de roos. Er ging een hele nieuwe wereld voor me open, ik had een hele toffe baas, redelijk veel vrijheid om mijn job in te vullen en het boeide me om de wetgeving te interpreteren en toe te passen. Na mijn 7de jaar waagde ik me aan de bachelor sociaal werk. Dat was geen succes. Al die boeken, dat studeren... Ik liet het voor wat het was en ging werken.”

Een hele zoektocht

“In eerste instantie ging ik terug naar het advocatenbureau maar het voelde niet goed om enkel maar uitvoerend werk te doen. Na enkele maanden kwam ik terecht op de reclame-regiedienst van de Boerenbond. Ik kende niks van koeien, tractors of reclame, maar leerde snel bij en kon mezelf goed organiseren. Het was leuk, maar toch miste ik iets. Bij Hewlett-Packard mocht ik beginnen bij de dienst opleidingen. Dat deed ik supergraag: ik leerde veel, had veel sociale contacten, mijn organisatietalent kwam hier goed van pas en mijn talenkennis verbeterde zienderogen. Na vier jaar eindigde het sprookje: het VTO-beleid werd uitbesteed aan India. Via een omzwerfing in een ander bedrijf ben ik teruggekeerd naar Hewlett-Packard, in een tijdelijke functie. Toen pas besepte ik dat ik ook een hoger onderwijsdiploma wilde halen om mijn kansen te vergroten op de arbeidsmarkt en mijn interesse en kennis in het vakgebied te vergroten. Ik begon te werken in een Europese functie maar deze keer was ik slimmer geweest. Ik had over mijn contract onderhandeld en we kwamen overeen dat ik het graduaat HR-deskundige mocht studeren aan Sociale School Heverlee.”

Pint of bed

“De combinatie werken en studeren is niet vanzelfsprekend. Je hebt als werknemer recht op betaald educatief verlof maar je collega’s vinden dat niet altijd even fijn. Ze hebben het gevoel dat ze jouw werk moeten overnemen. Ik wrong me vaak in bochten en moest goede afspraken maken met het thuisfront. Het huishouden regelen, gezinstaken verdelen, samen leuke dingen doen... Weekends worden nog kostbaarder en zijn nog sneller voorbij. De keuze tussen pint of bed is snel gemaakt als je de volgende ochtend fris moet zijn. Kortom, het vraagt een strakke organisatie en enorm veel doorzettingsvermogen en discipline. Het contact met de coördinator, docenten en medestudenten was heel verrijkend. Het is totaal niet te vergelijken met studeren in het secundair onderwijs. Mensen kiezen ervoor om te leren, ook van elkaar. Je krijgt een heel persoonlijke begeleiding. Bovendien zijn de lesgevers ervaren rotten in hun vakgebied en is de theorie gericht op wat je specifiek nodig hebt en is er veel kans om te oefenen in praktijk. Studeren doe ik nu uit interesse, niet omdat het moet. Ik ben mezelf heel erg tegengekomen tijdens dit traject. Het heeft me mee gevormd en ik heb er belangrijke lessen uit getrokken. Ik ben de voorbije jaren gegroeid, professioneel, maar ook als mens.”

"If you
can't make art,
make your life
a work of art"

(Andre Malraux)

“

**De lessen orthopedagogie
geven mij zuurstof, het
zijn onbekende en nieuwe
inzichten die mij als mens
enorm verrijken”**

**HILDE | 58 JAAR | HEEFT VIER KINDEREN (38, 34, 32 EN 23)
EN TWEE KLEINDOCHTERS (2 EN 4) |
STUDEERT ORTHOPEDAGOGIE, MET STEUN VAN DE VDAB**

“Lang geleden volgde ik een opleiding filosofie aan de KU Leuven, maar wegens de economische crisis - toen al! - kwam ik per toeval terecht in een andere sector die destijds volop in opmars was: de IT. Ik kreeg er de kans om me op verschillende terreinen te bewijzen en te bekwamen: als Marketing Manager, Sales Manager en Channel Manager. De beginjaren van mijn carrière waren schitterend! Ik werkte in een klein team met gedreven mensen en mocht unieke projecten uitwerken. Zo organiseerde ik de wereldpremière van een opera en trok ik met klanten naar de wereldbeker voetbal. Ik had het gevoel dat ik een verschil maakte, dat ik meehielp om de bedrijfsdoelen te verwezenlijken, allemaal pluspunten die mijn job enorm leuk en leerzaam maakten. Als je plezier hebt, waardering voelt van je collega's en de kans krijgt om je talenten aan te spreken, dan ga je fluitend naar je werk en heb je er geen problemen mee om een drukke fulltime job te combineren met een groot gezin. Je haalt er immers veel positieve energie uit.”

En toen ging het bergaf...

“De laatste jaren veranderde de situatie in mijn sector. Veel bedrijven werden overgenomen, mijn collega’s leken niet langer gedreven door passie maar stelden hun individuele winstbejag voorop en de taken werden zo strak afgelijnd dat ik bepaalde talenten niet meer kon inzetten. Het zorgde ervoor dat ik veel minder gelukkig was in mijn werk en me een stuk minder betrokken voelde. Ik begon verschillende opleidingen te volgen: florist, keramiek, bloemschikken... Op die manier kon ik mijn creativiteit blijven aanspreken en in contact komen met gepassioneerde mensen. Want je passie volgen in het leven, dat is voor mij essentieel.”

En echte doorstart

“Vorig jaar ben ik ontslagen na een reorganisatie maar eigenlijk was ik daarvoor al begonnen met loopbaanbegeleiding. Daaruit bleek dat mijn werk niet langer aansloot bij mijn vaardigheden en waarden. Mijn job verliezen was voor mij dus vooral een opportuniteit om op zoek te gaan naar andere uitdagingen. Ik startte een bedrijfje op waarmee ik waardevolle stukken zoek, opknop en doorverkoop. Tegelijk begon ik te zoeken naar nieuw vast werk. De vacatures in de IT-sector vond ik heel benauwend. Gelukkig kwam tijdens

mijn outplacement en tijdens een van mijn sollicitatiegesprekken ter sprake dat je met een VDAB-contract opleidingen kan volgen. Ik wil heel graag mensen begeleiden die een emotionele, fysieke of mentale beperking hebben, hen op weg helpen en zo een verschil maken. Ik trok naar Sociale School Heverlee voor een gesprek rond het graduaat orthopedagogie en werd er alleen maar enthousiaster door! Twee dagen later kreeg ik een mailtje met een positief advies. Omdat ik al een masterdiploma heb, moest ik wel een uitzondering krijgen. Gelukkig speelde mijn leeftijd voor één keer in mijn voordeel want voor 50-plussers kunnen ze wat soepeler omspringen met die regel.”

Kansen en talenten

“Sinds september 2017 zit ik opnieuw op de schoolbanken. De lessen die ik krijg geven mij zuurstof, het zijn onbekende en nieuwe inzichten die mij als mens enorm verrijken. Het allergrootste pluspunt zijn de gepassioneerde lesgevers. Ze staan allemaal met één voet in de praktijk en met de andere in de school, waardoor de theorie geïllustreerd wordt met voorbeelden uit het echte leven. Ik heb tijdens deze opleiding geleerd dat wij zoveel kansen krijgen en talenten hebben dat je verplicht bent om er iets moois mee te doen. En dat ben ik dan ook van plan!”

“

De manier waarop ik als vluchteling werd opgevangen, heeft me veel geleerd over wat een persoonlijke aanpak kan betekenen voor iemand.”

**LUMA | 27 JAAR | HEEFT 2 DOCHTERS (8 EN 6) |
STUDEERT MAATSCHAPPELIJK WERK**

“Ik ben naar hier gekomen als vluchteling in het kader van gezinshereniging. Mijn man was hier al twee jaar vóór mij en had het statuut van politiek vluchteling. Vroeger werkte hij als officier in het leger van Irak. Toen het regime veranderde, wilde hij weg. Hij kreeg dreigbrieven en het was echt niet meer veilig. Hij is eerst naar Syrië gevlucht en daar heb ik hem leren kennen. Ook mijn vader was een legerofficier, maar hij werd vermoord. Mijn moeder was patholoog voor de rechtbank in Irak. Na de oorlog werden veel mensen als verrader beschouwd, ook mijn mama. Daarom vluchtten mijn broer en ik naar Syrië toen ik 15 jaar was. Elke maand moesten we even de grens met Irak over om ons verblijf te verlengen met één maand. Drie jaar hebben we dat gedaan, daarna ben ik naar België gekomen.”

Altijd argwaan

“Hier aangekomen, begon er een hele aanpassingsprocedure. Gelukkig kregen we steun van het OCMW Leuven. De maatschappelijk werkster hielp ons waar ze maar kon, ze was de liefste persoon die je je kunt voorstellen. Ze heeft ons aangemoedigd en ondersteund en ik was gecharmeerd door haar eerlijkheid en professionaliteit. Ik zal haar eeuwig dankbaar blijven! Toen ik zwanger werd zijn we verhuisd naar een andere stad, waar we dus ook een andere maatschappelijk werker kregen. Toen pas zag ik het verschil, het was een schok. Ze vertrouwde ons niet en had voortdurend argwaan. Door deze twee verschillende mensen beseftte ik hoe hulp kan verschillen en wat een persoonlijk aanpak voor iemand kan betekenen.”

Ik wil méér

“Ik heb verschillende keren geprobeerd om opnieuw te gaan studeren maar het was heel moeilijk te combineren met mijn twee dochters en de Nederlandse les. Ik hielp wel vrijwillig nieuwkomers bij hun integratieproces. Ik ging vaak mee naar het OCMW om te vertalen en uit te leggen wat mensen nodig hadden of waar ze

recht op hadden. Maar om geld in het laatje te brengen startte ik ook als huishoudhulp. Daar voelde ik me nooit echt goed bij, ik wist dat er meer in mij zat en dat het beeld dat mensen van mij hadden niet klopte. Dat vertrouwde ik toe aan een enorm goede begeleider op het werk. Ik vertelde haar hoe ik ervan droomde om opnieuw te gaan studeren, liefst nog maatschappelijk werk. Zij heeft alles uitgezocht en het is dankzij haar dat ik hier nu zit.”

Sterker dan ooit

“Maatschappelijk werk is geen knelpuntberoep, dus VDAB ondersteunt dit niet. Ik volg mijn hart maar nu moet ik wel alles zelf betalen. Gelukkig gelooft mijn man in mij. Bij de eerste les die ik volgde, wist ik het al: ik zit hier op mijn plaats, ik heb mijn weg gevonden. Ik engageer me nu in DOMO, bij Woonanker van CAW en bij het vluchtelingenhuis in Wilsele en deed al een stage bij Wonen en werken vzw. Ik wil wat ik leer snel in de praktijk brengen. Ik was eigenlijk heel verwend vroeger, ik heb rijkdom en sterke familiebanden gekend. Maar nu heb ik ook de ervaring van oorlog, armoede en dakloos zijn. Deze rugzak draag ik altijd mee en maakt me tot wie ik vandaag ben. En, eerlijk waar, ik voel me sterker dan ooit!”

“

Ik ging door het leven als laaggeschoolde en elke keer als ik dat ergens moest aanduiden, voelde het aan als een kaakslag”

**KOEN | 44 JAAR |
HEEFT DRIE KINDEREN (22, 15 EN 1,5 JAAR) |
AFGESTUDEERD ALS BEGELEIDER IN DE SOCIALE ECONOMIE | STUDEERT VERDER
IN DE VERKORTE BACHELOR SOCIAAL WERK | WERKT BIJ WONEN EN WERKEN VZW**

“Ik heb een diploma gehaald voor een job die ik al jaren uitoefen. En daar ben ik zo trots op! Waarom, hoor ik je je afvragen? Het antwoord daarop is een levensverhaal.

Na de ellendige scheiding van mijn ouders en stevig puberen met als gevolg de nodige problemen in mijn omgeving en met de scholen die ik bezocht, gaf ik de brui aan studeren. Ik was 19 jaar en schoolmoe, maar had wel zin om iets van mijn leven te maken. Eerst werkte ik in een frituur, daarna in een groenvoorziening. Na een beroepsopleiding tot onderwaterwerker belandde ik uiteindelijk waar ik nu nog steeds werk: Wonen en Werken Tewerkstelling vzw. Een mooie carrière, vind ik zelf. Eén ding bleef echter knagen: dat niet-afgewerkte secundair onderwijs. Ik ging door het leven als laaggeschoolde en mocht dat met de regelmaat van de klok aanduiden op formulieren van de scholen van mijn kinderen. Voor de statistieken, zeggen ze, maar voor mij was het elke keer een kaakslag. Daarom ben ik mijn hele beroeps carrière blijven uitzoeken hoe ik toch aan een diploma kon komen. Via de examencommissie vond ik het te complex. Ik zag me op mijn leeftijd geen blokfluit meer spelen en daar kon je toen niet onderuit.”

Met volle goesting

“Op een dag trok ik mijn stoute schoenen aan en ging naar Sociale School Heverlee om te vragen of ik ook hogere studies kon aanvatten zonder diploma secundair onderwijs. Dat kon, mits een toelatingsproef of bewijs van eerder verworven competenties (EVC). Met een ervaringsbewijs dat ik eerder behaalde via een assessment en scholing tijdens mijn carrière, kon ik zelfs starten met een heel aantal vrijstellingen. Ik voelde mij beloofd voor de weg die ik al had afgelegd en begon met meer dan volle goesting aan de opleiding. Ik heb mijn eenheden twee jaar lang heel goed ingepland en was maar één dag per week afwezig op het werk. Gelukkig telde mijn job mee als stage, waardoor ook dat geen belemmering vormde. Toch was het een hele puzzel om alles te combineren: een fulltime job, studeren, een relatie, drie kinderen... Je moet er iets voor over hebben en goed overleggen. Het wordt je niet in de schoot geworpen.”

Eindelijk dat diploma!

“De studie was een echte verrijking, zowel voor mezelf als persoon als voor mijn functie als begeleider. Mijn kennis is veel breder geworden. Zelfs na 15 jaar dienst mis je nog veel informatie om je job echt naar behoren te kunnen uitoefenen. Veel

opdrachten bij maatwerkbedrijven zijn technisch van aard en dus worden er ook vaak mensen met die achtergrond aangeworven. Maar zij missen vaak de sociale vaardigheden en inzicht in de sector. Nieuwe medewerkers krijgen hiervoor een zesdaagse basiscursus. Interessant, dat zeker, maar het kan nooit een volwaardig graduaat vervangen. Doordat ik dat nu wel gevolgd heb, kan ik me in specifieke onderwerpen verdiepen en een meerwaarde bieden. Mijn werkgever wordt vergoed met educatief verlof en ook zelf ga ik er financieel niet op achteruit omdat ik werk en studie kan combineren. En vooral: ik kreeg weer zin in mijn eigen werk omdat er een hele nieuwe wereld openging. Maar als ik ooit van job wil veranderen, heb ik nu ook een vangnet.”

Sterker staan

“Mijn diploma geeft me het gevoel van eindelijk ergens bij te horen. Dat maakt me zo blij! Het is alsof ik een heleboel nieuwe perspectieven heb in het leven. En het blijft niet bij dat ene papiertje, ik ben intussen aansluitend de verkorte bachelor sociaal werk aan het volgen. Voor mij betekent studeren in Sociale School Heverlee een vorm van ‘wij-redzaamheid’. Het brengt op een heel praktische manier mensen bij mekaar die elkaar steviger in het leven laten staan. Daar kan ik alleen maar dankbaar voor zijn.”

“

In al mijn loopbaankeuzes was er maar één constante: een grote hoeveelheid menselijk contact”

ROEL | 31 JAAR | HEEFT TWEE KINDEREN (4 EN 2,5) | AFGESTUDEERD ALS OPVOEDER/BEGELEIDER, MET STEUN VAN DE VDAB | WERKT ALS OPVOEDER IN EEN MIDDELBARE SCHOOL

“In het secundair onderwijs had ik het moeilijk om leerstof te blokken die ik in mijn ogen later nooit nodig zou hebben. De schoolmoedigheid werd steeds groter en uiteindelijk deed ik nog net wat nodig was om in orde te zijn met de leerplicht. Toen ik oud genoeg was ben ik meteen gaan werken. Omdat ik geen diploma had en opgegroeid ben in het horecaleven, kwam ik als vanzelf in die sector terecht. Ik deed dit heel graag en heb er leren omgaan met verschillende mensen.”

Een goed voorbeeld zijn

“Na wat ervaring te hebben opgedaan in verschillende zaken – een danscafé, brasserie en restaurant - en ook gerant te zijn geweest, heb ik de kans gekregen om een tennisclub uit te baten met mijn vader. We deden dit samen omdat ik onder andere geen diploma bedrijfsbeheer kon voorleggen. Enkele jaren later heb ik de horeca ingeruild voor een nieuwe uitdaging: de verkoop. Na vier maanden maakte ik al promotie en binnen het jaar was ik verantwoordelijke van een filiaal. Mijn doel was om verder te groeien maar ik botste opnieuw op het gebrek aan een diploma. Ik wilde niet nog jaren in een winkel blijven werken en het concurrerende verkoopsysteem lag mij eigenlijk niet zo. Ook was ik net vader geworden en kwam ik op een punt dat ik de verantwoordelijkheid voor mijn dochter moest opnemen. Ik wilde meer bereiken en een goed voorbeeld zijn.”

Belangrijke begeleiding

“Ik bleef maar solliciteren maar niets leek te lukken. Tot ik uiteindelijk in een depressie belandde. Bijna een jaar ben ik thuis gebleven tot ik me, dankzij de nodige begeleiding, weer wat beter begon te voelen. Ik had weer de energie om een volgende stap te zetten: loopbaanbegeleiding bij de vakbond.

Tijdens dat traject besepte ik dat er in alle sectoren waarin in gewerkt had, één constante was: een grote hoeveelheid menselijk contact. Ik besepte ook dat ik diep vanbinnen vooral mensen wilde helpen, naar hun verhaal wilde luisteren en tijd wilde nemen voor hen. Het werd me ook duidelijk dat ik niet per se eerst een diploma secundair onderwijs moest behalen om verder te kunnen studeren, maar dat ik een toelatingsproef kon afleggen. Ik bezocht de infodag op Sociale School Heverlee en besloot om aan deze proef deel te nemen en mij in te schrijven.”

Veel gestudeerd, veel geleerd

“Tijdens die drie studie jaren heb ik heel veel bijgeleerd. Niet enkel over het vak op zich maar ook over mezelf. Ik heb leren reflecteren en omgaan met mijn minder goede kanten. En ik heb genoten van de goede opleiding en de nog betere begeleiding. Ik ben altijd enorm goed opgevangen met mijn problemen, zowel privé als op schools vlak. Met twee jonge kindjes was het zeker niet altijd even gemakkelijk. Toch is het mij dankzij de steun die ik op school kreeg gelukt om de opleiding vol te houden. Ik voel ook dat mijn levenservaring heeft geholpen om beter linken te zien tussen de cursus en mijn eigen leven. Dat maakte studeren veel gemakkelijker en daardoor zie ik nu veel meer perspectief.”

“

Tijdens mijn stage werd ik soms geconfronteerd met onrechtvaardige situaties. Gelukkig was er ruimte om daarover in gesprek te gaan”

**ANS | 33 JAAR | HEEFT 2 ZONEN (11 EN 3) |
AFGESTUDEERD ALS MAATSCHAPPELIJK WERKER |
WERKT ALS DESKUNDIGE OP DE FEDERALE PENSIOENDIENST IN HASSELT**

“Ik heb een goede theoretische achtergrond ontwikkeld die een sterke basis vormde om mijn stages tot een goed einde te brengen en ik ben enorm gegroeid in de competenties die nodig zijn om een goed maatschappelijk werker te worden: ik leerde de situatie en behoefte van een persoon te analyseren, cliënten te informeren en gericht door te verwijzen. Ook leerde ik mezelf beter kennen, met al mijn positieve punten en valkuilen. Daardoor kun je je grenzen beter bewaken, wat een belangrijke eerste stap is in de omgang en begeleiding van anderen. Tenslotte ben ik ook op administratief vlak enorm gegroeid.”

Angst voor fouten

“Mijn eerste stage deed ik op de sociale dienst van een OCMW waar ik alle aspecten van de dienst leerde kennen. Na een tijdje volgde ik enkele dossiers zelfstandig op, ging ik alleen op huisbezoek en mocht ik enkele keren mensen ontvangen. Omdat ik net mama was geworden, verliep deze stageperiode gespreid, waardoor ik het gevoel had regelmatig dingen te missen. Ik heb een duidelijk beeld gekregen van verschillende vragen en problemen die aan bod kwamen bij een heel uiteenlopend cliënteel.”

Werken aan een vertrouwensband

“Bij mijn tweede stage als leerlingenbegeleider volgde ik de verschillende dossiers van de leerlingen mee op. Hun welbevinden stond altijd centraal. Ik leerde er enorm veel bij over het reilen en zeilen van een school en kreeg meer zicht op wat er allemaal speelt bij leerlingen. Ik ben vaak geschrokken van situaties waarin ze zich bevinden en de manier waarop ze dat op school uiten. Omdat het mij zo lag, wilde ik ook voor mijn laatste stage aan de slag als leerlingengeleider maar dan in een kleinere school met een andere doelgroep. Het merendeel van de leerlingen was afkomstig uit het buitenland, een groot deel nog

maar pas aangekomen in België. Het doel van de laatste stage was om zelfstandig dingen mee op te volgen en deze kans heb ik ten volle gekregen. Vragen en problemen in verband met leerlingen werden even vaak naar mij gericht als naar de leerlingbegeleider. Ik werd beschouwd als een echte collega.”

Een gevoel van machteloosheid

“Als maatschappelijk werker zal ik me regelmatig machteloos voelen. Tijdens mijn laatste stage werd ik weleens geconfronteerd met onrechtvaardige situaties. Soms door beslissingen van hogerhand, soms doordat we leerlingen zelf niet meer konden helpen en we hulp moesten inschakelen van CLB en politie. Ik was dan boos en teleurgesteld. Gelukkig was er ruimte om daarover in gesprek te gaan. Dat maakte het voor mij makkelijker om de situatie los te laten.”

Enthousiasme vasthouden

“Maatschappelijk werk is echt iets voor mij. Het geeft me voldoening om samen met de cliënt ergens naartoe te werken. Ik wil in elk geval mijn enthousiasme over de job niet verliezen, zodat ik dat blijf uitstralen in de begeleiding van cliënten.”

“

Het is echt niet evident om na 20 jaar weer op de schoolbanken te zitten. Maar of ik er spijt van heb? Ab-so-luut niet!”

TANIA | 41 JAAR |
HEEFT EEN ZON VAN 7 | STUDEERT ORTHOPEDAGOGIE

“Wat weet je van het leven als je 18 bent? Niet veel, natuurlijk. Ik wilde heel graag psychologie studeren maar dat werd door het toenmalige CLB afgeraden: ik was te gevoelig om de harde realiteit te kunnen dragen, ze waren bang dat ik mezelf iets zou aandoen als ik al die zware verhalen zou horen. Mijn ouders hebben me toen verplicht om een andere richting in te slaan. Ik heb dan maar gekozen voor grafisch ontwerp. Wonder boven wonder was ik er elk jaar door. Dat ik niet het grootste talent van de klas was, nam ik erbij. Ik had een hogeschooldiploma en zou het leven wel aankunnen. Het mirakel werd nog groter toen ik zeven maanden nadat ik afgestudeerd was, mocht beginnen in een drukkerij. Dankbaar voor de kans die ik kreeg, smeed ik me op mijn job: ik studeerde 's avonds bij, klopte overuren, werkte mezelf stilaan op tot een vaste waarde. Ik werd verslaafd aan mijn werk en was ook altijd heel trots wanneer ik zei dat ik grafisch ontwerpster was.”

Schim van mezelf

“De eerste drukkerij, waar ik alles geleerd had, werd ingeruild voor een andere waar ik hoofdontwerpster werd. Ik werd er op handen gedragen maar toen ik na tien jaar het gevoel had dat het niet goed meer ging met het bedrijf, ging ik weer op zoek naar iets nieuws. Dat kwam er al snel: ik vond werk bij een hippe, grote en innoverende drukkerij die alleen maar getalenteerde mensen aannam. Mijn geluk kon niet op. De eerste twee jaren waren zalig: de deadlines waren krap maar ik zag het als een uitdaging: ze móésten gehaald worden, hoeveel uren ik er ook voor moest maken. Wanneer ik iets sneller klaar kreeg dan verwacht, voelde ik pure euforie. Geroutineerd als ik was, werkte ik mijn taken razendsnel en vooral foutloos af, wat mijn bazen enorm apprecieerden. Wat ik niet beseftte, is dat ik mijn eigen graf aan het graven was. Om een lang verhaal kort te houden: alle factoren die een burn-out konden opwekken, waren aanwezig. Stilaan werd ik een schim van mezelf en begon ik fouten te maken. Ik werd vaker ziek maar ging dan toch werken uit angst om ontslagen te worden. Ik heb het twee jaar volgehouden, maar dan was ik op en ben ik volledig gecrasht. De dokter schreef me tien maanden ziekteverlof voor en ik heb meteen hulp gezocht, zowel voor mijn geestelijke als voor mijn professionele gezondheid. Ik voelde me verloren.

Teruggaan naar mijn vorige werk was geen optie en een compleet andere richting uitgaan zonder opleiding leek me onmogelijk.”

Een nieuwe weg

“Ik mag mij ongelooflijk gelukkig prijzen dat ik een fantastische therapeut en loopbaancoach vond. Ze hebben mijn zelfbeeld opgekrikt en me gesteund in mijn zoektocht naar alternatieven. Ook bij Sociale School Heverlee kreeg ik het vertrouwen om aan een nieuwe opleiding te starten. Een jaar later ben ik een pak kennis rijker. Het is niet evident om na 20 jaar op het scherpst van de snede geleefd te hebben opeens werkloos te zijn en weer op de schoolbanken te zitten. Maar of ik er spijt van heb? Ab-so-luut niet! Het is misschien een cliché, maar de burn-out was het beste wat mij kon overkomen. Ik herleef bij elke eenheid, straal weer en glimlach voortdurend. Elke tool neem ik dankbaar en heel gretig aan. Het was de beste beslissing ooit om een andere weg op te gaan. En ik zal alles op alles zetten om mijn nieuwe leven te laten slagen!”

“
Het jaar dat ik 40 werd,
begon ik aan een nieuw
leven. En eigenlijk ben ik
nog altijd mijn weg aan
het zoeken”

ELS | 47 JAAR |
AFGESTUDEERD ALS HR-DESKUNDIGE | WERKT ALS ZELFSTANDIGE
IN HR (COACHING, WERVING EN SELECTIE)

“Ik zat in '91 in de bachelor sociaal werk in Heverlee en woonde op een peda. Dat ging helemaal de mist in. Achteraf gezien was ik er niet klaar voor. Ik was niet geslaagd en mocht mijn jaar niet overdoen. De ontgoocheling was groot en ik had geen energie om ergens anders opnieuw te proberen. Ik kon wel aan de slag: eerst een jaar als weerwerkgesco en 1,5 jaar later als sociaal consulente bij de Katholieke Vereniging van Gehandicapten (KVG). Ondanks het feit dat ik niet het juiste diploma had, deed ik toch de job van maatschappelijk werker. Ondertussen was ik ook actief in de politiek: ik ben zes jaar schepen geweest in de gemeente Houthalen-Helchteren. In 2007 kwamen we in de oppositie terecht en na drie jaar loopbaanonderbreking ging ik opnieuw werken. Dat was een hele aanpassing, ik was getrouwd, heel erg gegroeid als persoon en de klik met KVG was weg. In 2008 heb ik besloten om weg te gaan. Ik wilde iets anders doen maar liep zonder diploma overal tegen de muur.”

Yes we can

“Ik besloot, met de steun van mijn man, om weer voltijds te gaan studeren. Ik koos voor het graduaat personeelswerk aan Sociale School Heverlee. Het studeren was wennen en mijn sociaal leven kende een dieptepunt. Maar ik had ervoor gekozen en wilde absoluut mijn diploma behalen. Het eerste vak dat ik volgde was arbeidsrecht en ik slaagde niet. Het gevoel dat ik het niet kon, kwam weer boven. Maar de coördinator heeft mij veel vertrouwen gegeven. Bij de herkansing had ik 14 op 20 en toen was ik vertrokken.

De steun die ik toen ervaarde, was enorm. Ook de medestudenten waren superbemoedigend. Het is prachtig hoe we er samen voor gingen: ‘Yes we can!’. In mijn derde jaar moest ik stage doen of een job zoeken en zo kwam ik terecht bij een uitzendkantoor. Ik kreeg een contract van onbepaalde duur als HR officer.”

Bij het vuil

“Ik ben zeven jaar geleden afgestudeerd. Het jaar dat ik 40 werd, begon ik aan een nieuw leven. Ik deed verschillende jobs in de HR-wereld. Vorig jaar werd ik ontslagen omwille van een

herstructurering. Het voelde alsof ik bij het vuil werd gezet. Ik had 6,5 jaar alles gegeven en nog was het niet genoeg. Dat deed echt pijn. Ik heb mezelf even de tijd gegeven en dan beslist om als zelfstandige te beginnen werken. Ik heb een bijkomende opleiding gevolgd en ben nu loopbaancoach en erkend stress- en burn-outcoach. Ik doe ook nog freelance-opdrachten rekrutering en selectie voor bedrijven en geef workshops. Voor mij is zelfstandige worden de beste keuze geweest. Ik ben nog volop mijn weg aan het zoeken, maar stap voor stap lukt dit wel. Ik ga binnenkort lesgeven en mijn grote droom is om dit ooit te doen in Sociale School Heverlee.”

“Ik ga binnenkort lesgeven en mijn grote droom is om dit ooit te doen in Sociale School Heverlee.”

Tijdens mijn stage leerde ik niet alleen veel over de job als maatschappelijke werker, maar ook over mezelf”

FATEHA | 37 JAAR | HEEFT 3 DOCHTERS (15, 12 EN 8 JAAR) | AFGESTUDEERD ALS MAATSCHAPPELIJK WERKER | AAN HET WERK BIJ KINDERDAGVERBLIJF DE WIGWAM

“In het secundair onderwijs studeerde ik boekhouden-informatica. Of dat nu was wat ik wilde, daar hield ik me niet zo mee bezig. Het was gewoon zo. Meteen na school ben ik gaan werken en focuste ik me op mijn gezin. Ik kreeg drie dochters. Na twaalf jaar huwelijk ben ik gescheiden en kreeg ik het gevoel dat ik helemaal opnieuw moest beginnen. In die periode moest ik vaak terugdenken aan de nonnen van St-Jozef. Zij deden veel aan sociaal werk, ze hielpen mensen die het nodig hadden. Die richting wilde ik zelf ook wel uit. Ik ben altijd al nieuwsgierig geweest naar het verhaal van mensen, waarom ze zich op een bepaalde manier gedragen en welk proces ze afleggen in hun leven. Geen enkel verhaal is hetzelfde en dat maakt het juist zo spannend, het is leuk om dingen uit te zoeken. Als maatschappelijk werker kan je zo veel richtingen uit, je werkt met uiteenlopende doelgroepen die een heel verschillende achtergrond hebben.”

Geen juist beeld

“Mijn oudste zus gaf me het advies om sociaal werk te gaan studeren maar ik twijfelde of de opleiding wel te combineren was met mijn gezin. Maar toen raadde ze me het graduaat maatschappelijk werk aan bij Sociale School Heverlee. Die opleiding heeft veel voordelen: je volgt de eenheden op je eigen tempo en legt veel sneller examens af dan in veel andere opleidingen. Dat overtuigde me om het toch te proberen. Ik hou van de manier van lesgeven: de docenten vertellen vanuit hun eigen ervaring en staan ook open voor de inbreng van de studenten. Toch vond ik het eerste jaar heel moeilijk. Ik had geen volledig beeld van wat maatschappelijk werk inhoudt. Ik dacht dat je in die functie vooral mensen doorverwijst naar andere instanties waar ze terecht kunnen. In de eenheid psychosociale hulpverlening kwam ik er pas echt achter dat je als maatschappelijk werker vertrekt van wat iemand zelf nodig heeft, vanuit zijn of haar verhaal.”

“Ik zou in de toekomst ook graag de bachelor willen volgen zodat ik me steeds meer kan ontwikkelen.”

Nieuwe toekomst

“Naarmate mijn opleiding vorderde, had ik meer en meer het gevoel dat ik de juiste keuze gemaakt had. Tijdens mijn eerste stage bij een wijkgezondheidscentrum werd me beter duidelijk wat me goed lag en wat minder. Mijn tweede jaar en derde jaar koos ik voor een stage bij kinderdagverblijf de Wigwam. Het voelde aan alsof ik er écht al aan het werk was en ik leerde enorm veel over de job en over mezelf. Intussen ben ik er aan de slag als maatschappelijk werker in het kader van de preventieve gezinsondersteuning. Ik zou in de toekomst ook graag de bachelor willen volgen en me blijven bijscholen zodat ik me steeds meer kan ontwikkelen. Maar de combinatie met mijn gezin zal altijd wel een zoektocht blijven.”

“

Sociaal-cultureel werk is mijn levensstijl geworden. Mijn kijk op de toekomst en ook mijn dromen zijn veranderd”

**BERIVAN | 27 JAAR |
STUDEERT SOCIAAL-CULTUREEL WERK**

“Na het secundair onderwijs, waar ik wetenschappen volgde, deed ik nog twee jaar biomedische laboratoriumtechnologie aan de hogeschool. Maar ik voelde me niet goed in mijn vel. Ik stopte met mijn studie en ging voor twee jaar naar het buitenland, een reis om mezelf te vinden. Uiteindelijk besloot ik om terug te komen en een rustig leven op te bouwen. Ik moest een keuze maken tussen gaan werken of opnieuw gaan studeren. Ik moest mezelf opnieuw integreren in de maatschappij en wilde dus werken met mensen die dezelfde weg aflegden als ik en die begeleiding en advies zochten. Je kunt jezelf pas écht leren kennen via ontmoetingen met anderen. In de wetenschappelijke richting die ik eerder volgde zou dat niet lukken, besepte ik. Uiteindelijk koos ik na een opendeurdag voor het graduaat sociaal-cultureel werk.”

Geloof in je eigen kracht

“Exact drie jaar geleden ben ik eraan begonnen. Alle eenheden en lessen waren voor mij heel boeiend, ik volgde goed in de les en luisterde aandachtig om alles goed te kunnen begrijpen. Hoewel mijn taalniveau niet super was, heb ik toch voor een sociale richting gekozen. Daardoor creëerde ik oefenkansen om mijn Nederlands te verbeteren en verder te ontwikkelen. Wat ik tijdens de opleiding altijd interessant vond, was de goede combinatie van theorie en praktijk. In het eerste jaar had ik al meteen het gevoel dat ik de theorie die ik leerde in de klas in de praktijk kon brengen tijdens mijn stage en in mijn dagelijkse leven. En ook de theorie hoefde je niet van buiten te leren: het was vooral een leidraad bij het uitwerken van verschillende praktische opdrachten en projecten. Maar leren doe je natuurlijk niet alleen in de les. De interactie tussen de medestudenten en docenten heeft mij geleerd dat een mens levenslang blijft leren en altijd moet openstaan voor nieuwe uitdagingen. Om verandering op gang te brengen en grote stappen te zetten heb je moed nodig. Voor mijn werk is het absoluut noodzakelijk dat ik in mijn eigen kracht geloof. Het proces om mezelf te leren kennen was lang,

moelijk en confronterend, maar het was ook gevuld met ervaringen, durf en moed. Dat heeft mij geholpen om stevig in mijn schoenen te staan.”

Ambitie en engagement

“Tijdens de opleiding heb ik ontdekt dat deze studie voor mij om meer draait dan het vinden van een job. Het is de manier van hoe ik naar de wereld kijk, omga met mensen en naar oplossingen zoek. Sociaal-cultureel werk is, zonder dat ik er me ervan bewust was, mijn levensstijl geworden. Mijn kijk op de toekomst en ook mijn dromen zijn veranderd. Ik ben trots op mijn ambitie, engagement en mijn geloof in mezelf. Alle mensen die hun werk met hart en ziel doen hebben een visie om de wereld te veranderen. Vaak beginnen ze daarmee in hun eigen buurt. Zo kunnen ze kansen creëren, kwetsbare groepen en individuen versterken, onrechtvaardigheid tegengaan en streven naar een betere wereld. En daar doe ik graag aan mee.”

“

Voor mijn opleiding trok ik nogal oppervlakkige conclusies over mensen, nu vraag ik me af waaróm iemand op een bepaalde manier reageert”

RUTH | 24 JAAR | AFGESTUDEERD ALS MAATSCHAPPELIJK WERKER |
STUDEERT VERDER IN DE VERKORTE BACHELOR SOCIAAL WERK |

“Oorspronkelijk koos ik voor een lerarenopleiding lager onderwijs. Dat deed ik heel graag en ook mijn stages gingen goed. Maar toch moest ik mijn studie stopzetten omdat ik het vereiste niveau van Frans niet kon behalen. Samen met de leerlingenbegeleider overliep ik daarna mijn opties. Voor mij stond het vast dat ik iets wilde doen in de zorgsector, waarbij ik in contact kwam met mensen. Het graduaat maatschappelijk werk leek me een keuze die me weer kon motiveren om te studeren. Door de grote tegenslag die ik had moeten verwerken, had ik wel nood aan succeservaringen. Omdat ik beter leer vanuit de praktijk, koos ik in eerste instantie voor een graduaat en niet voor een bachelor.”

Observeren en analyseren

“De studie heeft me aangenaam verrast en mijn visie rond het beroep veel ruimer gemaakt. Voor ik eraan begon ging ik ervan uit dat je als maatschappelijk werker altijd de problemen van de mensen oploste, als een soort liefdadigheid. Nu weet ik dat dit alles behalve de bedoeling is en dat we de mensen net proberen te stimuleren om het heft weer in eigen handen te nemen. We moeten hen ondersteunen en bijstaan, hun zelfstandigheid en autonomie aanwakkeren en vertrekken van hun eigen talenten en krachten. Ik merk dat ik mensen uit mijn omgeving veel beter ben beginnen te observeren en analyseren. Voor mijn opleiding trok ik soms nogal oppervlakkige conclusies over de houding die mensen aannamen, zonder daar verder over na te denken. Nu ben ik meer bezig met de vraag waarom iemand op een bepaalde manier reageert en denk ik veel minder zwart-wit. Doordat ik ontzettend veel heb bijgeleerd op communicatief vlak pak ik discussies, ruzies en gesprekken doordachter aan dan vroeger. Wanneer vriendinnen naar mij komen met een probleem, weet ik nu beter wat ik moet zeggen en hoe ik de situatie kan aanpakken. Ik merk ook dat de mensen in mijn omgeving nu sneller naar mij komen om te praten.”

Blijven groeien

“Ik heb me altijd het beste gevoeld in de lessen waarin menselijke interactie zeer sterk aan bod kwam: communicatieve vaardigheden, persoonsgecentreerd werken, psychologische vraagstukken, psychosociale hulpverlening en systeemgericht werken. De meer theoretisch gerichte vakken zoals organisatieleer, gezondheidsleer, sociale instituties en de verzorgingsstaat, sociaal recht en oriëntatie op democratie en rechtsstaat konden mijn concentratie minder goed vasthouden, aangezien ze voornamelijk een zittende luisterhouding vereisten. Wat wel hielp om gefocust te blijven, was dat de docenten altijd vol passie en energie voor de klas stonden om hun leerstof over te brengen. Ik heb elk jaar bewust voor een totaal verschillende stageplaats gekozen. Je kunt pas weten of een bepaalde doelgroep of werking je ligt nadat je het een kans hebt gegeven, vind ik. De werkpunten die naar voren kwamen, heb ik ook altijd heel serieus genomen. Mijn leerweg in het graduaat is intussen wel afgelopen maar ikzelf zal nooit stoppen met groeien en ontwikkelen. Dat weet ik nu wel zeker.”

“

Dat ik in deze sector aan de slag wil, staat, ondanks de onzekere start, helemaal vast!”

**GERT | 25 JAAR |
AFGESTUDEERD ALS SOCIAAL-CULTUREEL WERKER**

“Ik zie me daar nog staan, op mijn eerste schooldag. Ik kwam binnen met een bang en klein hartje, was super onzeker over mezelf en vroeg me af of ik wel de juiste keuze had gemaakt. Mijn vorige studierichting lag me namelijk wel, maar ik bleef maar buizen voor enkele vakken. Na lang zoeken en verschillende telefoons kwam ik uit bij Sociale School Heverlee. Mijn familie en vrienden vonden me een ‘sociale kerel’, maar of dat genoeg was om zo’n richting aan te kunnen?”

1 stage, 44 concerten

“Mijn eerste stage maakte heel veel goed. In het begin wist ik totaal niet hoe ik de juiste plek moest vinden. Ik polste eens bij enkele vrienden die in de culturele wereld werken en zij vertelden me over de wedstrijd ‘De Kunstbende’. Elk van de partners van dat initiatief kreeg een brief van mij en uiteindelijk kwam ik terecht bij Lokale Helden van Poppunt vzw en bij Fameus vzw. Mijn voorganger had al contacten gelegd en afspraken gemaakt met artiesten en de plaatsen waar de concerten zouden doorgaan. Ik nam die taak over en moest daarbij heel veel zelf uitzoeken. Op ongeveer 20 plaatsen in heel Antwerpen 44 concerten organiseren: niet evident voor een eerstejaarsstage! Maar ik vond het superleuk. Ik mocht op café gaan en naar muziek luisteren voor mijn job, ik zag het als een droomstage!”

Vorbereiding is alles

“Uiteindelijk bleken ook mijn andere stages doorslaggevend. Je leert de jobinhoud van dichtbij kennen en kunt je eigen kwaliteiten ontdekken en inzetten. In het tweede jaar koos ik voor toneel, een sector die ik absoluut niet kende. Als je het amateurtheater van mijn nonkel

even wegdenkt, tenminste. Ik mocht mee een productie uitwerken voor Theater M in Mechelen: ik nodigde enkele sociale groepen uit om naar de voorstelling te komen, zocht rekvisieten bij elkaar, legde repetities vast en verzamelde en klasseerde de overeenkomsten van het theaterseizoen van het jaar erop. Het was zo leerrijk dat ik er een jaar nadien opnieuw aan de slag wilde. Voor mijn derde stage verdiepte ik me in een eigen creatie, Vuyle Partye, een voorstelling gekaderd in het grote stadsfestival ‘OP.RECHT. MECHELEN’. Ik zorgde voor de communicatie met de modeschool van Mechelen die de kostuums maakte, sprak nieuwe doelgroepen aan om naar de voorstelling te kijken en moest ook de algemene communicatie en promotie op mij nemen. Wat ik uit al deze ervaringen heb geleerd, is dat een goede voorbereiding alles is als je een project moet uitwerken. Dat neem ik zeker mee in mijn toekomstige werkervaringen. Want dat ik in deze sector aan de slag wil, staat ondanks de onzekere start helemaal vast!”

"Begin en einde
zijn wel van dezelfde familie,

maar het begin is blind,
het einde ziet"

(Friedrich Rückert)

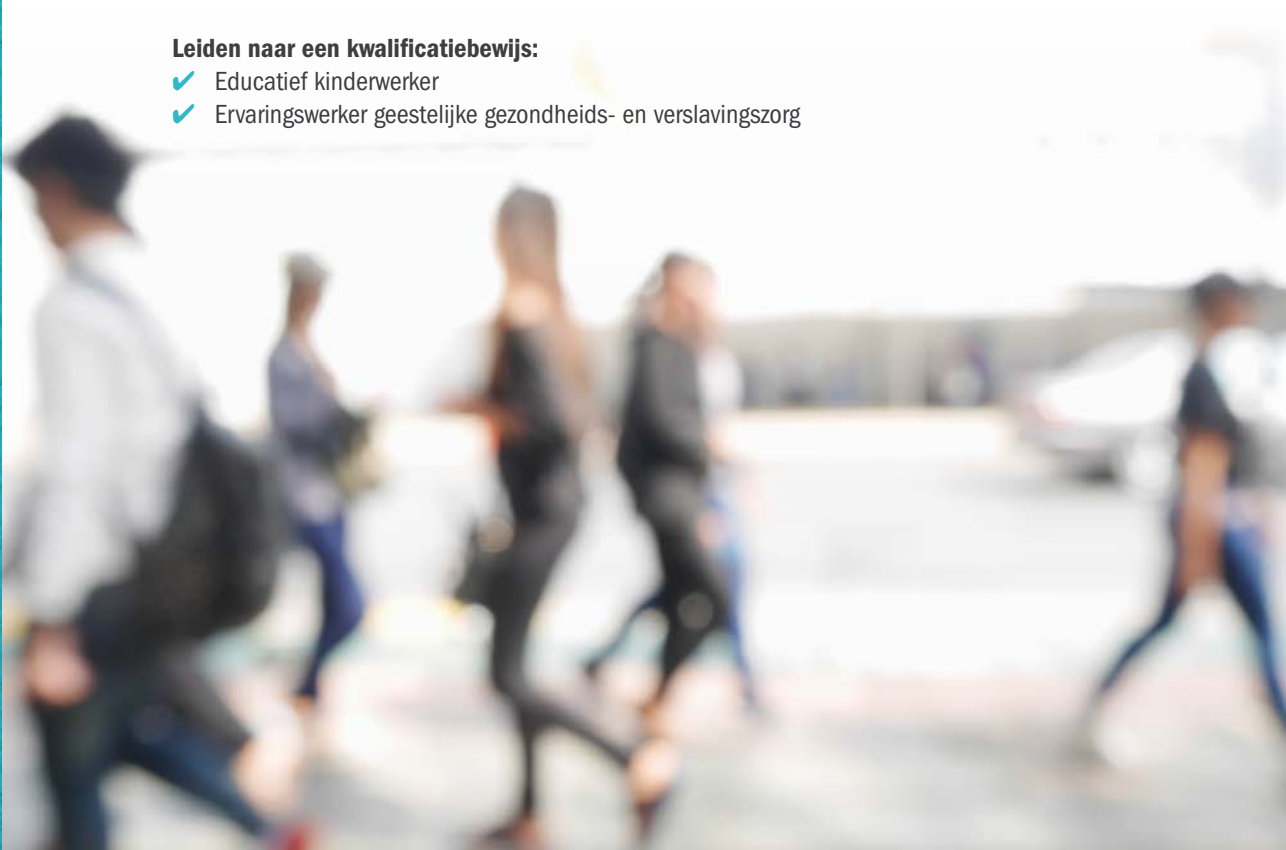
Een overzicht van alle opleidingen in CVO Sociale School Heverlee

Leiden naar een graduaatsdiploma:

- ✓ HR-deskundige/personeelswerk
- ✓ Maatschappelijk werk
- ✓ Orthopedagogie (opvoeder/begeleider)
- ✓ Sociaal-cultureel werk (met mogelijkheid tot specialisatie begeleider sociale economie)
- ✓ Syndicaal werk

Leiden naar een kwalificatiebewijs:

- ✓ Educatief kinderwerker
- ✓ Ervaringswerker geestelijke gezondheids- en verslavingszorg

21

INSPIRERENDE
VERHALEN

Werkten mee aan deze verhalenbundel:

Verhalen en reflecties van Ladan Abdirizak Farah, Fateha Arredouani, Cem Aydogan, Sylvie Boisieux, Genevieve Boone, Kimberley De Mulder, Oktay Demiryurek, Bart Jacobs, Valerie Hulshagen, Annelies Maertens, Hilde Nysen, Luma Sattar, Koen Smets, Roel Smets, Tania Souw, Els Tiri, Hanne Ombelets, Berivan Orak, Ruth Vanacker, Ans Verhoeven, Gert Verstraeten

Foto's:

Annelies Maertens, Roel Smets

Eindredactie:

Hilde Van den Bussche en Lore Callens

Verantwoordelijke uitgever:

Bernadette Houdart,
Groeneweg 151, 3001 Heverlee

www.cvo-ssh.be

